

СПРАВА «СТАТІВКА ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF STATIVKA v. UKRAINE)

(Заява № 64305/12)

Стислий виклад рішення від 07 вересня 2023 року

Заявник у 2011 році оскаржував у національних судах відмову колишнього роботодавця, військового комісаріату, здійснити перерахунок виплати грошового забезпечення. Донецький апеляційний адміністративний суд, розглядаючи справу заявника, двічі по-різному застосував положення статті 233 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП). Першого разу суд встановив, що вимога заявника стосувалася стягнення заробітної плати, а тому не обмежувалася будь-яким строком, як передбачалося частиною другою статті 233 КЗпП, а другого разу – що ця стаття не була застосовною до справи заявника, суд посилався на частину другу статті 99 Кодексу адміністративного судочинства України, яка передбачала шестимісячний строк для подання адміністративних позовів. Заявник подав касаційну скаргу до Вищого адміністративного суду України (далі – ВАСУ), стверджуючи, зокрема, що висновок апеляційного суду про незастосовність частини другої статті 233 КЗпП був неправильним. ВАСУ відмовив заявнику у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою, вказавши, що не було ознак неправильного застосування національного законодавства. У жовтні 2013 року Конституційний Суд України надав офіційне тлумачення частини другої статті 233 КЗпП у зв'язку з її непослідовним застосуванням судами та встановив, що вона застосовувалася як до наявних, так і до оскаржуваних виплат, пов'язаних із заробітною платою. У липні 2022 року до частини другої статті 233 КЗпП було внесено суттєві зміни і вона більше не передбачає можливість вимагати перерахунок заробітної плати без обмеження у часі. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) та статті 1 Першого протоколу до Конвенції у зв'язку з непослідовним та непередбачуваним способом, в який національні суди відмовили у задоволенні вимоги заявника щодо перерахунку виплати грошового забезпечення та у зв'язку з відсутністю доступу до суду. Розглянувши скаргу заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції Європейський суд зазначив, що у одному і тому ж провадженні той самий суд зайняв протилежну позицію щодо встановлених законом строків, застосованих до справи заявника. Непослідовність національних судів у цьому питанні підтверджувалася тим, що вона стала підставою для конституційного провадження стосовно тлумачення частини другої статті 233 КЗпП. Європейський суд дійшов висновку, що за обставин цієї справи застосування апеляційним судом процесуальних обмежень не було чітким і передбачуваним з точки зору заявника, а тому не відповідало принципу юридичної визначеності, а у поведінці заявника не було нічого, що виправдовувало б необхідність покласти на нього тягар наслідків

цієї невизначеності. Отже, було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції. Щодо скарги за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції Європейський дійшов висновку, що з огляду на факти справи, доводи сторін і зазначені висновки він уже розглянув основні юридичні питання, порушені у цій справі, і немає потреби у розгляді решти скарг.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Оголошує прийнятною скаргу на відсутність доступу до суду за пунктом 1 статті 6 Конвенції;
2. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;
3. Постановляє, що немає потреби розглядати скаргу за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції;
4. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу: (I) 1 500 (одна тисяча п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; (II) 500 (п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
5. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».